

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

31 maj 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 206/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 206/02	Mål C-586/16 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidigare Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent å ena sidan, och tillverkare av generiska läkemedel å den andra – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbeloppet)	2
2021/C 206/03	Mål C-588/16 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Generics (UK) Ltd mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan, å ena sidan, en tillverkare av originalläkemedel och, å andra sidan, tillverkare av generiska läkemedel – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbelopp)	3

2021/C 206/04	Mål C-591/16 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd mot Europeiska kommissionen, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan, å ena sidan, en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent, och, å andra sidan, tillverkare av generiska läkemedel – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbelopp – Försäljning som har ett direkt eller indirekt samband med överträdelsen)	3
2021/C 206/05	Mål C-601/16 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent å ena sidan, och tillverkare av generiska läkemedel å den andra – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbeloppet)	4
2021/C 206/06	Mål C-611/16P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, tidigare Zoetis Products LLC mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan, å ena sidan, en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent, och, å andra sidan, tillverkare av generiska läkemedel – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbelopp – Rätten till försvar – Skälig handläggningstid – Förlust av dokument på grund av tidens gång – Allmän omsorgsplikt – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 23.2 andra stycket – Övre gräns för böterna – Beaktande av det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då Europeiska kommissionen antog sitt beslut – Det sista hela räkenskapsåret med normal ekonomisk verksamhet)	5
2021/C 206/07	Mål C-614/16 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Merck KGaA mot Europeiska kommissionen, Generics (UK) Ltd (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent å ena sidan, och tillverkare av generiska läkemedel å den andra – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbeloppet)	5
2021/C 206/08	Mål C-501/18: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – BT mot Balgarska Narodna Banka (Begäran om förhandsavgörande – Insättningsgarantisystem – Direktiv 94/19/EG – Artikel 1.3 i) – Artikel 7.6 – Artikel 10.1 – Begreppet "indisponibla insättningar" – Konstaterande att insättningarna är indisponibla – Behörig myndighet – Insättares rätt till ersättning – Avtalsvillkor som strider mot direktiv 94/19 – Principen om unionsrättens företräde – Europeiska systemet för finansiell tillsyn – Europeiska bankmyndigheten (EBA) – Förordning (EU) nr 1093/2010 – Artikel 1.2 – Artikel 4.2 iii) – Artikel 17.3 – Rekommendation från EBA till en nationell bankmyndighet om vilka åtgärder som ska vidtas för att följa direktiv 94/19 – Rättsverkningar – Giltighet – Rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut – Direktiv 2001/24/EG – Artikel 2, sjunde strecksatsen – Begreppet rekonstruktionsåtgärder – Förenlighet med artiklarna 17.1 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Medlemsstaternas ansvar vid överträdelse av unionsrätten – Villkor – Tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten – Medlemsstaternas processuella autonomi – Principen om lojalt samarbete – Artikel 4.3 FEU – Principerna om likvärdighet och effektivitet)	6
2021/C 206/09	Förenade målen C-152/19 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2021 – Deutsche Telekom AG mot Europeiska kommissionen, Slovanet, a.s. (Överklagande – Konkurrens – Artikel 102 FEUF – Missbruk av dominerande ställning – Slovakiska marknaden för tjänster för bredbandsaccess – Lagstadgad skyldighet för operatörer med avgörande inflytande att ge tillträde till accessnät – Villkor för andra operatörers tillträde till accessnätet som fastställts av den tidigare monopolleverantören – Huruvida tillträdet är oundgängligt – Huruvida moderbolaget kan tillskrivas ansvar för dotterbolagets agerande – Rätten till försvar)	8

2021/C 206/10	Mål C-165/19 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2021 – Slovak Telekom a.s. mot Europeiska kommissionen, Slovanet a.s. (Överklagande – Konkurrens – Artikel 102 FEUF – Missbruk av dominerande ställning – Slovakiska marknaden för tjänster för bredbandsaccess – Lagstadgad skyldighet för operatörer med avgörande inflytande att ge tillträde till accessnät – Villkor för andra operatörers tillträde till accessnätet som fastställts av den tidigare monopolleverantören – Huruvida tillträdet är oundgängligt – Marginalpress – Kostnader – Konkurrent som är minst lika effektiv som det dominerande företaget – Rätten till försvar)	9
2021/C 206/11	Mål C-307/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 mars 2021 (begäran om förhandsavgörande från Visoki trgovački sud Republike Hrvatske – Kroatien) – Obala i lučice d.o.o. mot NLB Leasing d.o.o. (Begäran om förhandsavgörande – Tillämplig rätt – Förordning (EG) nr 864/2007 och förordning (EG) nr 593/2008 – Tillämpning i tiden – Domstolen saknar behörighet – Artikel 94 i rättegångsreglerna för domstolen – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 1.1 – Materiellt tillämpningsområde – Begreppet ”privaträtts område” – Artikel 7.1 – Begreppen ”avtal” och ”utförande av tjänster” – Artikel 24.1 – Begreppet ”nyttjanderätt till fast egendom” – Förordning (EG) nr 1393/2007 – Delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar – Notarier som agerar i verkställighetsförfaranden – Förfarande som avser indrivning av avgiften för en endagsbiljett för parkering av ett fordon på parkeringsplats vilken är belägen på allmän väg)	9
2021/C 206/12	Förenade målen C-517/19 P och C-518/19 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2021 – Maria Alvarez y Bejarano m.fl. mot Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd, Europaparlamentet (Överklagande – Personalmål – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen – Reformen av tjänsteföreskrifterna – Förordning (UE, Euratom) nr 1023/2013 – Nya bestämmelser om återbetalning av årliga resekostnader och beviljande av resdagar – Samband med ställning som utlandsstationerad arbetstagare – Invändning om rättsstridighet – Principerna om likabehandling och proportionalitet – Domstolsprövningens omfattning)	10
2021/C 206/13	Mål C-565/19 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 mars 2021 – Armando Carvalho m. fl. mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Överklagande – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Miljö – EU:s klimat- och energipaket 2030 – Artikel 263 fjärde stycket FEUF – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt)	11
2021/C 206/14	Mål C-856/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 mars 2021 – Europeiska kommissionen mot Ungern (Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Direktiv 2011/64/EU – Artikel 10.2 och 10.3 – Skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror – Skattesatsen för den totala punktskatten för cigaretter är lägre än den föreskrivna minimiskattesatsen – Interna problem – Risk för allvarliga störningar av den allmänna ordningen – Skyldighet till lojalt samarbete)	12
2021/C 206/15	Mål C-907/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 mars 2021 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof -Tyskland) – Q-GmbH mot Finanzamt Z (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2006/112/EG – Mervärdesskatt – Undantag från skatteplikt – Artikel 135.1 a – Försäkringstransaktioner och tjänster med anknytning till sådana transaktioner som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter – Tillhandahållande till en försäkringsgivare bestående av flera olika tjänster – Kvalificering som ett enda tillhandahållande)	12
2021/C 206/16	Mål C-87/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 11 februari 2021 – NSV, NM mot BT	13
2021/C 206/17	Mål C-132/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 3 mars 2021 – BE mot Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság	13
2021/C 206/18	Mål C-133/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Efetio Athinon (Grekland) den 3 mars 2021– VP, CX, RG, TR m.fl. mot Elliniko Dimosio	14

2021/C 206/19	Mål C-155/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Svea Hovrätt (Sverige) den 10 mars 2021 – Republiken Italien/ Athena Investments A/S (tidigare Greentech Energy Systems A/S), NovEnergia II Energy & Environment (SCA) SICAR, NovEnergia II Italian Portfolio SA	15
2021/C 206/20	Mål C-160/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 10 mars 2021 – ”NIKOPOLIS AD ISTRUM 2010” EOOD mot Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond ”Zemedelie”	16
2021/C 206/21	Mål C-165/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Københavns Byret (Danmark) den 11 mars 2021 – Orion Corporation mot Lægemedelstyrelsen	16
2021/C 206/22	Mål C-170/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 15 mars 2021 – Profi Credit Bulgaria EOOD mot T.I.T.	17
2021/C 206/23	Mål C-174/21: Talan väckt den 21 mars 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien	18
2021/C 206/24	Mål C-180/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Blagoevgrad (Bulgarien) den 23 mars 2021 – VS mot Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet	19
2021/C 206/25	Mål C-186/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 25 mars 2021 – Republiken Slovenien	20
2021/C 206/26	Mål C-207/21 P: Överklagande ingett den 2 april 2021 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 27 januari 2021 i mål T-699/17, Republiken Polen mot Europeiska kommissionen	20

Tribunalen

2021/C 206/27	Mål T-853/19: Tribunalens dom av den 17 mars 2021 – Tehrani/EUIPO – Blue Genes (Earnest Sewn) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Earnest Sewn – Ogiltighetsförklaring – Absolut registreringshinder – Ond tro – Artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	22
2021/C 206/28	Mål T-878/19: Tribunalens dom av den 17 mars 2021 – Bende mot EUIPO – Julius-K9 (K-9) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket K-9 – Absoluta registreringshinder – Kännetecken som kommit att bli sedvanliga beteckningar – Artikel 7.1 d i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 d i förordning (EU) 2017/1001))	22
2021/C 206/29	Mål T-186/20: Tribunalens dom av den 17 mars 2021 – Chatwal mot EUIPO – Timehouse Capital (THE TIME) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket THE TIME – Äldre EU-ordmärke TIMEHOUSE – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	23
2021/C 206/30	Mål T-226/20: Tribunalens dom av den 17 mars 2021 – Steinel mot EUIPO (MobileHeat) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MobileHeat – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	24

2021/C 206/31	Mål T-306/19: Tribunalens beslut av den 24 mars 2021 – Graanhandel P. van Schelven/kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Jordbrukspolitik – Ekologisk produktion – Förordning (EG) nr 834/2007 – Produktion och märkning av ekologiska produkter – Ekologiska produkter som importerats till unionen – Ett kontrollorgan certifierar produkter – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Villkoret direkt berörd saknas – Uppenbart att talan skall avvisas)	24
2021/C 206/32	Mål T-484/20: Tribunalens beslut av den 26 mars 2021 – SATSE mot kommissionen ("Talan om ogiltigförklaring – Folkhälsa – Bilaga III till direktiv 2000/54/EG – Förteckningen över biologiska agens som är kända för att smitta människor – Direktiv (EU) 2020/739 – Införande av SARS-CoV-2 – Klassificering i riskgrupp 3 av biologiska agens som är kända för att smitta människor – Regleringsakt som medför genomförandeåtgärder – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Avvisning")	25
2021/C 206/33	Mål T-765/20 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 24 mars 2021 – The Flow mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Bidragsavtal som slutits inom ramen för ramprogrammet för forskning och utveckling "Horizon 2020" (2014-2020) – Återkrav av utbetalda belopp – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	26
2021/C 206/34	Mål T-131/21: Talan väckt den 28 februari 2021 – Região Autónoma da Madeira mot kommissionen	26
2021/C 206/35	Mål T-135/21: Talan väckt den 3 mars 2021 – Trasta Komerbanka mot ECB	27
2021/C 206/36	Mål T-138/21: Talan väckt den 4 mars 2021 – Virbac mot kommissionen	28
2021/C 206/37	Mål T-145/21: Talan väckt den 3 mars 2021 – Fursin m.fl. mot ECB	29
2021/C 206/38	Mål T-148/21: Talan väckt den 11 mars 2021 – Paccor Packaging m.fl. mot kommissionen	30
2021/C 206/39	Mål T-160/21: Överklagande ingett den 25 mars 2021 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Malpricht (APIRETAL)	31
2021/C 206/40	Mål T-163/21: Talan väckt den 23 mars 2021 – De Capitani mot rådet	32
2021/C 206/41	Mål T-167/21: Talan väckt den 29 mars 2021 – European Gaming and Betting Association mot kommissionen	33
2021/C 206/42	Mål T-174/21: Talan väckt den 31 mars 2021 – Agrofert mot Europaparlamentet	34
2021/C 206/43	Mål T-175/21: Talan väckt den 2 april 2021 – RH mot kommissionen	35
2021/C 206/44	Mål T-176/21: Överklagande ingett den 31 mars 2021 – CCTY Bearing Company mot EUIPO – CCVI International (CCTY)	37
2021/C 206/45	Mål T-178/21: Talan väckt den 31 mars 2021 – LF mot kommissionen	38
2021/C 206/46	Mål T-179/21: Talan väckt den 31 mars 2021 – QN mot kommissionen	38
2021/C 206/47	Mål T-189/21: Talan väckt den 10 april 2021 – Aloe Vera of Europe mot kommissionen	39
2021/C 206/48	Mål T-195/21: Talan väckt den 8 april 2021 – Klymenko mot rådet	40
2021/C 206/49	Mål T-576/20: Tribunalens beslut av den 25 mars 2021 – Evropská vodní doprava-spéd. e.a. mot Europaparlamentet och Europeiska rådet	41

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 206/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 189, 17.5.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 182, 10.5.2021

EUT C 180, 10.5.2021

EUT C 163, 3.5.2021

EUT C 148, 26.4.2021

EUT C 138, 19.4.2021

EUT C 128, 12.4.2021

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidigare Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-586/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent å ena sidan, och tillverkare av generiska läkemedel å den andra – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbeloppet)

(2021/C 206/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidigare Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (ombud: R. Vidal, solicitor, B. Kennelly, QC och L. Penny, solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av B Rayment, D. Bailey, barristers, G. Peretz, QC, och S. Kingston, SC)

Part som har intervenerat till stöd för motparten: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery och D. Robertson, biträdda av J. Holmes, QC, därefter D. Guðmundsdóttir, biträdd av J. Holmes, QC)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Sun Pharmaceutical Industries Ltd och Ranbaxy (UK) Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
- 3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 30, 30.1.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Generics (UK) Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-588/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan, å ena sidan, en tillverkare av originalläkemedel och, å andra sidan, tillverkare av generiska läkemedel – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbelopp)

(2021/C 206/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Generics (UK) Ltd (ombud: I. Vandenborre, advocaat, T. Goetz, Rechtsanwalt, och M. Brealey, QC)

Motpart i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av B. Rayment och D. Bailey, barristers, G. Peretz, QC, och S. Kingston, SC)

Parter som har intervenerat till stöd för motparten: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery och D. Robertson, biträdda av J. Holmes, QC, därefter D. Guðmundsdóttir, biträdd av J. Holmes, QC)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Generics (UK) Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 30. 30.1.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd mot Europeiska kommissionen, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

(Mål C-591/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan, å ena sidan, en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent, och, å andra sidan, tillverkare av generiska läkemedel – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbelopp – Försäljning som har ett direkt eller indirekt samband med överträdelsen)

(2021/C 206/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (ombud: inledningsvis R. Subiotto, QC, och T. Kuhn, Rechtsanwalt, därefter R. Subiotto, QC)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av B. Rayment och D. Bailey, barristers, G. Peretz, QC, och S. Kingston, SC), European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (ombud: F. Carlin, barrister, och N. Niejahr, Rechtsanwältin)

Part som har intervenerat till stöd för Europeiska kommissionen: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery och D. Robertson, biträdda av J. Turner, QC, J. Holmes, QC, och M. Demetriou, QC, samt av T. Sebastian, barrister, därefter D. Guðmundsdóttir, biträdd av J. Turner, QC, J. Holmes, QC, och M. Demetriou, QC, samt av T. Sebastian, barrister)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) H. Lundbeck A/S och Lundbeck Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) ska bära sina rättegångskostnader.
- 4) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 30, 30.01.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-601/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent å ena sidan, och tillverkare av generiska läkemedel å den andra – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbeloppet)

(2021/C 206/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (ombud: C. Firth, S. Kon och C. Humpe, Solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av B. Rayment och D. Bailey, barristers, G. Peretz, QC, och S. Kingston, SC)

Part som har intervenerat till stöd för Europeiska kommissionen: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery och D. Robertson, biträdda av J. Holmes, QC, därefter D. Guðmundsdóttir, biträdd av J. Holmes, QC)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Arrow Group ApS och Arrow Generics Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
- 3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 30, 30.01.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, tidigare Zoetis Products LLC mot Europeiska kommissionen

(Mål C-611/16P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan, å ena sidan, en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent, och, å andra sidan, tillverkare av generiska läkemedel – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbelopp – Rätten till försvar – Skälig handläggningstid – Förlust av dokument på grund av tidens gång – Allmän omsorgsplikt – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 23.2 andra stycket – Övre gräns för böterna – Beaktande av det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då Europeiska kommissionen antog sitt beslut – Det sista hela räkenskapsåret med normal ekonomisk verksamhet)

(2021/C 206/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, tidigare Zoetis Products LLC (ombud: D.W. Hull, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av B. Rayment och D. Bailey, barristers, M.G. Peretz, QC och S. Kingston, SC)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery och D. Robertson biträdda av J. Holmes, QC, därefter av D. Guðmundsdóttir, biträdd av J. Holmes, QC)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Xellia Pharmaceuticals ApS och Alpharma LLC ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 30, 30.1.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 – Merck KGaA mot Europeiska kommissionen, Generics (UK) Ltd

(Mål C-614/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Läkemedel – Marknaden för antidepressiva läkemedel (citalopram) – Förlikningsavtal avseende metodpatent som ingåtts mellan en tillverkare av originalläkemedel, tillika innehavare av dessa metodpatent å ena sidan, och tillverkare av generiska läkemedel å den andra – Artikel 101 FEUF – Potentiell konkurrens – Konkurrensbegränsning genom syfte – Kvalificering – Beräkning av bötesbeloppet)

(2021/C 206/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Merck KGaA (ombud: B. Bär-Bouyssièrre och S. Smith, solicitors, R. Kreisberger, QC, och D. Mackersie, barrister)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: T. Vecchi, F. Castilla Contreras, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av M. B. Rayment och D. Bailey, barristers, M. G. Peretz, QC, och S. Kingston, SC), Generics (UK) Ltd

Part som har intervenerat till stöd för motparten: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery och D. Robertson, biträdda av J. Holmes, QC, därefter D. Guðmundsdóttir, biträdd av J. Holmes, QC)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Merck KGaA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
- 3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 30, 30.01.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 mars 2021 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – BT mot Balgarska Narodna Banka

(Mål C-501/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Insättningsgarantisystem – Direktiv 94/19/EG – Artikel 1.3 i) – Artikel 7.6 – Artikel 10.1 – Begreppet ”indisponibla insättningar” – Konstaterande att insättningarna är indisponibla – Behörig myndighet – Insättares rätt till ersättning – Avtalsvillkor som strider mot direktiv 94/19 – Principen om unionsrättens företräde – Europeiska systemet för finansiell tillsyn – Europeiska bankmyndigheten (EBA) – Förordning (EU) nr 1093/2010 – Artikel 1.2 – Artikel 4.2 iii) – Artikel 17.3 – Rekommendation från EBA till en nationell bankmyndighet om vilka åtgärder som ska vidtas för att följa direktiv 94/19 – Rättsverkningar – Giltighet – Rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut – Direktiv 2001/24/EG – Artikel 2, sjunde strecksatsen – Begreppet rekonstruktionsåtgärder – Förenlighet med artiklarna 17.1 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Medlemsstaternas ansvar vid överträdelse av unionsrätten – Villkor – Tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten – Medlemsstaternas processuella autonomi – Principen om lojalt samarbete – Artikel 4.3 FEU – Principerna om likvärdighet och effektivitet)

(2021/C 206/08)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BT

Motpart: Balgarska Narodna Banka

Domslut

- 1) Artikel 7.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG av den 11 mars 2009 ska tolkas så, att insättarens rätt till ersättning enligt denna bestämmelse endast omfattar återbetalning, genom insättningsgarantisystemet, av indisponibla insättningar tillhörande denna insättare, upp till det belopp som anges i artikel 7.1a i direktivet, i dess lydelse enligt direktiv 2009/14, efter det att den behöriga nationella myndigheten har konstaterat att insättningar hos det berörda kreditinstitutet är indisponibla, i enlighet med artikel 1.3 i) i direktivet, i dess lydelse enligt direktiv 2009/14, varför artikel 7.6 i direktivet, i dess lydelse enligt direktiv 2009/14, inte kan medföra en rätt för nämnda insättare till ersättning för den skada som orsakats av den sena återbetalningen av det garanterade beloppet för insättarens samtliga insättningar eller på grund av att de behöriga nationella myndigheterna har brustit i sin tillsyn över det kreditinstitut vars insättningar blivit indisponibla.

- 2) Bestämmelserna i artikel 1.3 i) jämförd med artiklarna 7.6 och 10.1 i direktiv 94/19, i dess lydelse enligt direktiv 2009/14, ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning eller ett avtalsvillkor, enligt vilka en insättning hos ett kreditinstitut vars betalningar har ställts in blir exigibel först när den behöriga myndigheten återkallar det banktillstånd som beviljats detta kreditinstitut och under förutsättning att insättaren uttryckligen har begärt återbetalning av denna insättning. Enligt principen om unionsrättens företräde är varje nationell domstol som har att pröva en talan om ersättning för skada som påstås ha orsakats av att det garanterade beloppet för en sådan insättning har utbetalats efter utgången av den frist som föreskrivs i artikel 10.1 i direktiv 94/19, i dess lydelse enligt direktiv 2009/14, skyldig att underlåta att tillämpa denna nationella lagstiftning eller detta avtalsvillkor när den prövar denna talan.

- 3) Artikel 17.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, jämförd med skäl 27 i samma förordning, ska tolkas så, att en nationell domstol ska beakta en rekommendation från Europeiska bankmyndigheten som antagits med stöd av denna bestämmelse, för att lösa den tvist som anhängiggjorts vid nämnda domstol, bland annat inom ramen för en talan som syftar till att det ska fastställas att en medlemsstat har skadeståndsansvar för skador som har vållats en enskild på grund av underlåtelse att tillämpa unionsrätten eller att unionsrätten har tillämpats på ett felaktigt eller ofullständigt sätt, vilket föranlett det undersökningsförfarande som ledde till att denna rekommendation antogs. Enskilda som lidit skada till följd av den överträdelse av unionsrätten som konstaterats i en sådan rekommendation måste, även om rekommendationen inte riktar sig till dem, kunna stödja sig på denna rekommendation för att vid behöriga nationella domstolar få fastställt att den berörda medlemsstaten är skadeståndsskyldig på grund av nämnda åsidosättande av unionsrätten.

Rekommendation EBA/REC/2014/02 från Europeiska bankmyndigheten av den 17 oktober 2014 till Bulgarska Narodna Banka (Bulgariens centralbank) och Fond za garantirane na vlogovete v bankite (Insättningsgarantifonden) om nödvändiga åtgärder för att följa direktiv 94/19/EG är ogiltig i den del beslutet från Bulgarska Narodna Banka (Bulgariens centralbank) att ställa Korporativna targovska banka AD under särskild tillsyn och att ställa in fullgörandet av nämnda kreditinstituts skyldigheter likställs med ett konstaterande att insättningar är indisponibla, i den mening som avses i artikel 1.3 i) i direktiv 94/19, i dess lydelse enligt direktiv 2009/14.

- 4) Artikel 2 sjunde strecksatsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut, ska med beaktande av artiklarna 17.1 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att en åtgärd för att ställa in betalningar som en nationell centralbank tillämpar på ett kreditinstitut, såsom en rekonstruktionsåtgärd som syftar till att bevara eller återupprätta kreditinstitutets finansiella ställning, utgör ett omotiverat och oproportionerligt ingrepp i institutets insättares utövande av sin rätt till egendom om åtgärden inte är förenlig med denna rättighets väsentliga innehåll och om, med hänsyn till den överhängande risken för ekonomiska förluster som insättarna i kreditinstitutet skulle ha utsatts för om kreditinstitutet gick i konkurs, andra mindre ingripande åtgärder skulle ha gjort det möjligt att uppnå samma resultat, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

- 5) Unionsrätten, i synnerhet principen om medlemsstaternas ansvar för skada som har vållats enskilda på grund av åsidosättande av unionsrätten, samt likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen, ska tolkas enligt följande:
- Unionsrätten utgör inte hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en enskilds rätt till ersättning för skada som denne lidit till följd av ett åsidosättande av unionsrätten förutsätter att den administrativa rättsakt eller den förvaltningsförsummelse som ligger till grund för skadan dessförinnan har ogiltigförklarats, under förutsättning att möjligheten att erhålla en sådan ogiltigförklaring inte i praktiken är utesluten eller mycket begränsad, även om en sådan ogiltigförklaring krävs för liknande yrkanden som grundar sig på ett åsidosättande av nationell rätt.
 - Unionsrätten utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken rätten för enskilda att få ersättning på grund av ett åsidosättande av unionsrätten underställs det ytterligare villkoret att den skada som orsakats av den aktuella nationella myndigheten ska vara uppsåtlig.
 - Unionsrätten utgör inte hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken enskildes rätt till ersättning för skada som har lidits till följd av ett åsidosättande av unionsrätten villkoras av att det visas att det föreligger en faktisk och säker skada vid den tidpunkt då talan väcks, under förutsättning att detta villkor dels inte är mindre förmånligt än de som tillämpas på liknande yrkanden som grundar sig på ett åsidosättande av nationell rätt, dels inte utformas på ett sådant sätt att det, med beaktande av de specifika omständigheterna i de enskilda fallen, blir omöjligt eller orimligt svårt att utöva en sådan rättighet.
- 6) Likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen ska tolkas så, att de inte innebär en skyldighet för en domstol som har att pröva en skadeståndstalan som formellt grundar sig på en bestämmelse i nationell rätt om statens skadeståndsansvar för skada som orsakats av administrativ verksamhet, men till stöd för vilken det har åberopats grunder avseende åsidosättande av unionsrätten till följd av en sådan verksamhet, att ex officio kvalificera talan som grundad på artikel 4.3 FEU, förutsatt att nämnda domstol inte är förhindrad, på grund av de tillämpliga nationella bestämmelserna, att pröva de grunder avseende åsidosättande av unionsrätten som åberopats till stöd för denna talan.

(¹) EUT C 364, 8.10.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2021 – Deutsche Telekom AG mot Europeiska kommissionen, Slovanet, a.s.

(Förenade målen C-152/19 P) (¹)

(Överklagande – Konkurrens – Artikel 102 FEUF – Missbruk av dominerande ställning – Slovakiska marknaden för tjänster för bredbandsaccess – Lagstadgad skyldighet för operatörer med avgörande inflytande att ge tillträde till accessnät – Villkor för andra operatörers tillträde till accessnätet som fastställts av den tidigare monopolleverantören – Huruvida tillträdet är oundgängligt – Huruvida moderbolaget kan tillskrivas ansvar för dotterbolagets agerande – Rätten till försvar)

(2021/C 206/09)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Deutsche Telecom AG (ombud: D. Schroeder och K. Apel, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: M. Kellerbauer, M. Farley, L. Malferrari, C. Vollrath och L. Wildpanner) Slovanet, a.s. (ombud: P. Tisaj, advokát)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Deutsche Telekom AG ska, förutom att bära sina rättegångskostnader, ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 164, 13.05.2019.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2021 – Slovak Telekom a.s. mot Europeiska kommissionen, Slovanet a.s.

(Mål C-165/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Artikel 102 FEUF – Missbruk av dominerande ställning – Slovakiska marknaden för tjänster för bredbandsaccess – Lagstadgad skyldighet för operatörer med avgörande inflytande att ge tillträde till accessnät – Villkor för andra operatörers tillträde till accessnätet som fastställts av den tidigare monopolleverantören – Huruvida tillträdet är oundgängligt – Marginalpress – Kostnader – Konkurrent som är minst lika effektiv som det dominerande företaget – Rätten till försvar)

(2021/C 206/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Slovak Telekom a.s. (ombud: D. Geradin, avocat, R. O'Donoghue QC)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: M. Farley, M. Kellerbauer, L. Malferrari, C. Vollrath och L. Wildpanner), Slovanet a.s. (ombud: P. Tisaj, advokát)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Slovak Telekom a.s. ska förutom att bära sina egna rättegångskostnader ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 148, 29.04.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 mars 2021 (begäran om förhandsavgörande från Visoki trgovački sud Republike Hrvatske – Kroatien) – Obala i lučice d.o.o. mot NLB Leasing d.o.o.

(Mål C-307/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tillämplig rätt – Förordning (EG) nr 864/2007 och förordning (EG) nr 593/2008 – Tillämpning i tiden – Domstolen saknar behörighet – Artikel 94 i rättegångsreglerna för domstolen – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 1.1 – Materiellt tillämpningsområde – Begreppet "privaträttens område" – Artikel 7.1 – Begreppen "avtal" och "utförande av tjänster" – Artikel 24.1 – Begreppet "nyttjanderätt till fast egendom" – Förordning (EG) nr 1393/2007 – Delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar – Notarier som agerar i verkställighetsförfaranden – Förfarande som avser indrivning av avgiften för en endagsbiljett för parkering av ett fordon på parkeringsplats vilken är belägen på allmän väg)

(2021/C 206/11)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Obala i lučice d.o.o.

Motpart: NLB Leasing d.o.o.

Domslut

- 1) Artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att begreppet ”privaträttens område”, i den mening som avses i denna bestämmelse, omfattar en talan om indrivning av en avgift som motsvarar priset för en endagsbiljett för att parkera på en parkeringsplats, vilken är avgränsad och belägen på allmän väg, vilken talan har väckts av ett bolag som har fått i uppdrag av en lokal myndighet att driva sådana parkeringsplatser.
- 2) Artikel 24.1 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en talan om indrivning av en avgift som motsvarar priset för en endagsbiljett för att parkera på en avgränsad parkeringsplats, vilken är belägen på allmän väg, inte omfattas av begreppet ”nyttjanderätt till fast egendom” i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 3) Artikel 7.1 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en talan om indrivning av en avgift som är hänförlig till ett avtal som avser parkering på en avgränsad parkeringsplats vilken är belägen på allmän väg och organiseras och drivs av ett bolag som behörigt i detta avseende, är en talan som avser avtal, i den mening som avses i denna bestämmelse, och detta avtal utgör ett avtal om utförande av tjänst, i den mening som avses i artikel 7.1 b andra strecksatsen i förordningen.

(¹) EUT C 263, 5.8.2019.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 mars 2021 – Maria Alvarez y Bejarano m.fl. mot
Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd, Europaparlamentet**

(Förenade målen C-517/19 P och C-518/19 P) (¹)

(Överklagande – Personalmål – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen – Reformen av tjänsteföreskrifterna – Förordning (UE, Euratom) nr 1023/2013 – Nya bestämmelser om återbetalning av årliga resekostnader och beviljande av resdagar – Samband med ställning som utlandsstationerad arbetstagare – Invändning om rättsstridighet – Principerna om likabehandling och proportionalitet – Domstolsprövningens omfattning)

(2021/C 206/12)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bejarano, María Álvarez y Bejarano, Ana-Maria Enescu, Lucian Micu, Angelica Livia Salanta, Svetla Shulga, Soldimar Urena de Poznanski, Angela Vakalis, Luz Anamaria Chu, Marli Bertolete, María Castro Capcha, Hassan Orfe El, Evelyne Vandevoorde (C-517/19 P), Jakov Ardalic, Liliana Bicanova, Monica Brunetto, Claudia Istoc, Sylvie Jamet, Despina Kanellou, Christian Stouraitis, Abdelhamid Azbair, Abdel Bouzani, Bob Kitenge Ya Musenga, El Miloud Sadiki, Cam Tran Thi (C-518/19 P) (ombud: S. Orlandi och T. Martin, advokats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (C-517/19 P) (ombud: G. Gattinara och B. Mongin), Europeiska unionens råd (C-518/19 P) (ombud: M. Bauer och R. Meyer), Europaparlamentet (C-517/19 och C-518/19) (ombud: C. González Argüelles och E. Taneva)

Domslut

- 1) Överklagandena i målen C-517/19 P och C-518/19 P avslås.
- 2) Maria Alvarez y Bejarano, Ana-Maria Enescu, Angelica Livia Salanta, Svetla Shulga, Soldimar Urena de Poznanski, Angela Vakalis, Luz Anamaria Chu, Marli Bertolete, Maria Castro Capcha, Evelyne Vandevoorde, Lucian Micu och Hassan Orfe El ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i mål C-517/19 P.

- 3) Jakov Ardalic, Christian Stouraitis, Abdelhamid Azbair, Abdel Bouzanih, Bob Kitenge Ya Musenga, El Miloud Sadiki, Cam Tran Thi, Liliana Bicanova, Monica Brunetto, Claudia Istoc, Sylvie Jamet och Despina Kanellou ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader i mål C-518/19 P.
- 4) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader i mål C-517/19 P.
- 5) Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader i målen C-517/19 P och C-518/19 P.

(¹) EUT C 357, 21.10.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 mars 2021 – Armando Carvalho m.fl. mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-565/19 P) (¹)

(Överklagande – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Miljö – EU:s klimat- och energipaket 2030 – Artikel 263 fjärde stycket FEUF – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt)

(2021/C 206/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Armando Carvalho, Diogo Carvalho, Ildebrando Conceição, Alfredo Sendim, Joaquim Caxeiro, Renaud Feschet, Guylaine Feschet, Gabriel Feschet, Maurice Feschet, Geneviève Gassin, Roba Waku Guya, Fadhe Hussein Tache, Sado Guyo, Issa Guyo, Jibril Guyo, Adanoor Guyo, Mohammed Guyo, Petru Vlad, Ana Tricu, Petru Arin Vlad, Maria Ioana Vlad, Andrei Nicolae Vlad, Giorgio Davide Elter, Sara Burland, Soulaïl Elter, Alice Elter, Rosa Elter, Maria Elter, Maike Recktenwald, Michael Recktenwald, Lueke Recktenwald, Petero Qaloibau, Melania Cironiceva, Katarina Dimoto, Petero Jnr Qaloibau, Elisabeta Tokalau, Sáminuorra (ombud: G. Winter, Professor, H. Leith, Barrister, R. Verheyen, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet (ombud: M. Peternel, C. Ionescu Dima och A. Tamás, agents), Europeiska unionens råd (ombud: M. Moore och K. Michoel, agents)

Part som har intervenerat till stöd för Europaparlamentet och Europeiska unionens råd: Europeiska kommissionen (ombud: A. C. Becker och J.-F. Brakeland, agents)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Armando Carvalho och de 36 övriga klagandena vilkas namn återfinns i bilagan till förevarande dom ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europaparlamentet och Europeiska unionens råd.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 372, 4.11.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 mars 2021 – Europeiska kommissionen mot Ungern(Mål C-856/19) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Direktiv 2011/64/EU – Artikel 10.2 och 10.3 – Skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror – Skattesatsen för den totala punktskatten för cigaretter är lägre än den föreskrivna minimiskattesatsen – Interna problem – Risk för allvarliga störningar av den allmänna ordningen – Skyldighet till lojalt samarbete)

(2021/C 206/14)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Perrin och A. Sipos)

Svarande: Ungern (ombud: M. Z. Fehér och G. Koós)

Domslut

- 1) Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10.2 och 10.3 i rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror, genom att efter utgången av övergångsperioden den 31 december 2017, tillämpa en total punktskatt som understiger 60 procent av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för cigaretter som frisläpps för konsumtion och genom att ta ut en punktskatt på mindre än 115 euro per 1 000 cigaretter.
- 2) Ungern ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 19, 20.1.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 mars 2021 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof -Tyskland) – Q-GmbH mot Finanzamt Z(Mål C-907/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2006/112/EG – Mervärdesskatt – Undantag från skatteplikt – Artikel 135.1 a – Försäkringstransaktioner och tjänster med anknytning till sådana transaktioner som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter – Tillhandahållande till en försäkringsgivare bestående av flera olika tjänster – Kvalificering som ett enda tillhandahållande)

(2021/C 206/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Q-GmbH

Motpart: Finanzamt Z

Domslut

Artikel 135.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att det undantag från mervärdesskatteplikt som föreskrivs där inte är tillämpligt på tjänster som utförs av en beskattningsbar person och som inbegriper tillhandahållande av en försäkringsprodukt till ett försäkringsbolag och, accessoriskt, försäljning av denna produkt för försäkringsbolagets räkning och förvaltning av de försäkringsavtal som ingåtts, för det fall att den hänskjutande domstolen kvalificerar dessa tjänster som ett enda tillhandahållande i mervärdesskattehänseende.

(¹) EUT C 87, 16.3.2020.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 11 februari 2021 – NSV, NM mot BT

(Mål C-87/21)

(2021/C 206/16)

Rättegångsspråk: romanska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i det nationella målet

Klagande: NSV, NM

Motpart: BT

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska artiklarna 1.2, 5 och 4.1 i direktiv 93/13/EEG (¹) tolkas på så sätt att en bedömning ska göras av ett valutariskrelaterat villkor som i ett avtal mot vederlag, grundat på maktbalans, införlivar en princip som uttrycks i en dispositiv bestämmelse som är tillämplig på ett avtal utan vederlag, syftar till att skapa lika villkor för de avtalslutande parterna och inte har blivit föremål för en bedömning från lagstiftarens sida i syfte att uppnå en rimlig balans mellan näringsidkarens och konsumentens intressen, om näringsidkaren har införlivat principen utan att ha informerat, gett rådgivning till eller förvarnat konsumenten innan avtalet ingicks om bankproduktens särdrag sett till kreditvalutans egenskaper, så att konsumenten kan förstå de ekonomiska konsekvenserna av åtagandet?
- 2) Ska direktiv 93/13/EEG tolkas på så sätt att undantaget inte är motiverat i fall där det finns tecken på att näringsidkaren har införlivat villkoret i ond tro, i vetskap om att den princip som uttrycks i den dispositiva bestämmelsen kan medföra en betydande obalans mellan parternas rättigheter och skyldigheter till konsumentens nackdel?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EUT 1993 L 95, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 3 mars 2021 – BE mot Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Mål C-132/21)

(2021/C 206/17)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: BE

Motpart: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Övrig part i målet: Budapesti Elektromos Művek Zrt

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 77.1 och 79.1 i [förordning 2016/679] ⁽¹⁾ tolkas så att det administrativa prövningsförfarande som avses i artikel 77 utgör ett instrument för utövande av offentligrättsliga rättigheter, medan det rättsmedel som avses i artikel 79 utgör ett instrument för utövande av privaträttsliga rättigheter? Om svaret på frågan är jakande, kan då slutsatsen dras att den tillsynsmyndighet som ska handlägga det administrativa prövningsförfarandet är primärt behörig att slå fast att det föreligger en överträdelse?
- 2) För det fallet att den registrerade – som anser att den personuppgiftsbehandling som berör honom strider mot förordning 2016/679 – samtidigt utövar sin rätt att lämna in ett klagomål enligt artikel 77.1 i förordningen och sin rätt att väcka talan vid domstol enligt artikel 79.1 i samma förordning, kan då en tolkning i enlighet med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna anses innebära
 - a) att tillsynsmyndigheten och domstolen är skyldiga att självständigt pröva om det föreligger en överträdelse och kan de följaktligen även komma fram till olika resultat, eller
 - b) att tillsynsmyndighetens beslut ska ges företräde, eftersom det rör en prövning av om det har skett en överträdelse, mot bakgrund av den behörighet som föreskrivs i artikel 51.1 i förordning 2016/679 och de befogenheter som föreskrivs i artikel 58.2 b och d i samma förordning?
- 3) Ska tillsynsmyndighetens oberoende ställning enligt artiklarna 51.1 och 52.1 i förordning 2016/679 tolkas så, att när myndigheten handlägger och fattar beslut i det administrativa prövningsförfarande som avses i artikel 77, är den oberoende i förhållande till det som den behöriga domstolen slår fast i en lagakraftvunnen dom enligt artikel 79, vilket innebär att den kan fatta ett annorlunda beslut med avseende på en och samma överträdelse?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Efeteio Athinon (Grekland) den 3 mars 2021– VP, CX, RG, TR m.fl. mot Elliniko Dimosio

(Mål C-133/21)

(2021/C 206/18)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Efeteio Athinon

Parter i det nationella målet

Klagande: VP, CX, RG och TR m.fl.

Motpart: Elliniko Dimosio

Tolkningsfrågor

- 1) Är en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i förevarande mål, vilken leder till en skillnad i behandling vad gäller lön till nackdel för arbetstagare som har avtal om visstidsanställning, i den mening som avses i klausul 1 i direktiv 1999/70/EG⁽¹⁾, jämfört med en jämförbar tillsvidareanställd, när det enda särskiljningskriteriet är den omständigheten att deras anställningsavtal betecknas som ett avtal om visstidsanställning av arbetsgivaren eller enligt lag, förenlig med klausul 4 i direktiv 1999/70/EG?
- 2) Är i synnerhet en nationell lagstiftning som motiverar skillnaden i behandling av arbetstagare vad gäller lön med att de har utfört sitt arbete enligt avtal om visstidsanställning, med vetskap om att det arbete som de har utfört tillgodoser arbetsgivarens permanenta och varaktiga behov, förenlig med klausul 4 i direktiv 1999/70/EG?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Svea Hovrätt (Sverige) den 10 mars 2021 – Republiken Italien / Athena Investments A/S (tidigare Greentech Energy Systems A/S), NovEnergia II Energy & Environment (SCA) SICAR, NovEnergia II Italian Portfolio SA

(Mål C-155/21)

(2021/C 206/19)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea Hovrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Republiken Italien

Motparter: Athena Investments A/S (tidigare Greentech Energy Systems A/S), NovEnergia II Energy & Environment (SCA) SICAR och NovEnergia II Italian Portfolio SA

Tolkningsfrågor

- 1) Ska ECT⁽¹⁾ tolkas så att skiljeklausulen i artikel 26⁽²⁾ – genom vilken en fördragsslutande part ger sitt samtycke till att tvister mellan en fördragsslutande part och en investerare från en annan fördragsslutande part om en investering som den senare gjort i den förstnämndes område hänskjuts till internationellt skiljeförfarande – omfattar även en tvist mellan en EU-medlemsstat å ena sidan och en investerare från en annan EU-medlemsstat å den andra?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande; ska artiklarna 19 och 4.3 FEU samt 267 och 344 FEUF tolkas så att de utgör hinder mot skiljeklausulen i artikel 26 ECT eller mot en tillämpning av skiljeklausulen när en investerare från en EU-medlemsstat, om det uppstår en tvist om en investering i en annan EU-medlemsstat, enligt artikel 26 får inleda ett förfarande mot sistnämnda medlemsstat vid en skiljedomstol, vars behörighet och avgörande denna medlemsstat är skyldig att godta?
- 3) Om fråga 2 besvaras jakande; Ska unionsrätten, särskilt principen om unionsrättens företräde och krav på effektivt genomslag, tolkas så att den utgör hinder mot att tillämpa en bestämmelse i nationell rätt om preklusion, såsom 34 § andra stycket skiljeförfarandelagen, om tillämpningen medför att en part i klandermålet inte tillåts att invända att det inte föreligger ett giltigt skiljeavtal av den anledningen att skiljeklausulen i, eller anbudet i enlighet med, artikel 26 ECT är ogiltigt eller icke tillämpligt såsom stridande mot unionsrätten?

⁽¹⁾ Rådets och Kommissionens beslut 98/181/EG, EKSG, Euratom av den 23 september 1997 om Europeiska gemenskapernas ingående av energistadgefördraget och energistadgeprotokollet om energieffektivitet och därtill hörande miljöaspekter (EGT L 69, 9.3.1998, s. 1)

⁽²⁾ Slutakt från den Europeiska energistadgskonferensen – Bilaga 1: Energistadgefördraget – Bilaga 2: Beslut beträffande energistadgefördraget (EGT L 380, 31.12.1994, s. 24); Svensk specialutgåva: område 12, volym 3 s. 75)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 10 mars 2021 – "NIKOPOLIS AD ISTRUM 2010" EOOD mot Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie"

(Mål C-160/21)

(2021/C 206/20)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i det nationella målet

Klagande: "NIKOPOLIS AD ISTRUM 2010" EOOD

Motpart: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie"

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär begreppet utbetalning, som används i artikel 75.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013⁽¹⁾ av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, att det förfarande som inletts till följd av ett stödanspråk avslutas?
- 2) Ska det faktiska mottagandet av det stödbelopp som en jordbrukare sökt likställas med ett positivt beslut från det utbetalande organet på ansökan om aktivering av stödrättigheter, och ska den omständigheten, att inga stödbelopp mottagits i samband med att ett offentligt meddelande om de utbetalningar som verkställts med avseende på de berörda åtgärderna publiceras, likställas med ett avslag på ansökan om stödrättigheter, om personen inte informerades om att förfarandet fortsätter och att nya kontroller ska genomföras?
- 3) Innebär fristen enligt artikel 75.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, en skyldighet för medlemsstaterna att slutföra kontrollen av villkoren för stödberättigande innan denna frist löper ut, och är det endast i undantagsfall möjligt att fortsätta denna kontroll?
- 4) Utgör en underlåtelse att iaktta fristen enligt artikel 75.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, ett tyst beslut om avslag på ansökan om utbetalning om jordbrukaren inte informerades om att kompletterande kontroller kommer att genomföras och detta inte har dokumenterats skriftligen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Københavns Byret (Danmark) den 11 mars 2021 – Orion Corporation mot Lægemedelstyrelsen

(Mål C-165/21)

(2021/C 206/21)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Københavns Byret

Parter i det nationella målet

Sökande: Orion Corporation

Svarande: Lægemiddelstyrelsen

Intervenant: Teva Danmark A/S

Tolkningsfrågor

- 1 Kan, mot bakgrund av artikel 12.2 i förordning 726/2004 ⁽¹⁾ (tidigare artikel 12.2 i förordning 2309/1993) ⁽²⁾ och avdelning 2.3 i kapitel 2 i Europeiska kommissionens Notice to Applicants, ett läkemedel som det aktuella Precedex, som har beviljats ett godkännande för försäljning i en medlemsstat i enlighet med dess nationella bestämmelser före dess inträde i unionen, men efter det att CPMP gjort en negativ utvärdering av läkemedlet i enlighet med förordning nr 2309/1993 på samma kliniska material, när det nationella godkännandet för försäljning inte har uppdaterats med ny klinisk dokumentation eller tillhörande expertrapport efter att medlemsstaten inträtt i unionen, anses vara ett referensläkemedel i den mening som avses i artikel 10.2 a i direktiv 2001/83, med följd att det kan ligga till grund för ett övergripande godkännande för försäljning enligt artikel 6.1 i direktiv 2001/83 ⁽³⁾?
- 2 Kan ett läkemedel som Precedex, som godkänts i en medlemsstat enligt de nationella bestämmelser som gällde före dess inträde i unionen utan att den behöriga myndigheten i denna medlemsstat har haft tillgång till den begränsade delen av ASM under förfarandet European Drug Master File (numera Active Substance Master File), i en situation där det nationella godkännandet för försäljning inte har uppdaterats med den begränsade delen av ASM efter att medlemsstaten inträtt i unionen anses vara ett referensläkemedel i den mening som avses i artikel 10.2 a i direktiv 2001/83, med följd att det kan ligga till grund för ett övergripande godkännande för försäljning enligt artikel 6.1 i direktiv 2001/83?
- 3 Har det någon betydelse för svaret på frågorna 1 och 2 att det nationella godkännandet för försäljning inte kan ligga till grund för ett ömsesidigt erkännande i den mening som avses i artikel 28 i direktiv 2001/83?
- 4 Har den behöriga nationella myndigheten i en referensmedlemsstat eller i en berörd medlemsstat, inom ramen för ett decentraliserat förfarande enligt artikel 28 i direktiv 2001/83 för ett generiskt läkemedel, rätt eller skyldighet att vägra att använda ett läkemedel som referensläkemedel, om läkemedlet i fråga godkändes i en annan medlemsstat innan denna stat inträdde i unionen under de omständigheter som beskrivits i fråga 1 och/eller 2?
- 5 Är det av betydelse för svaret på fråga 4 huruvida den behöriga nationella myndigheten i en referensmedlemsstat eller i en berörd medlemsstat hade tillgång till uppgifter om att CPMP gjort en negativ utvärdering av det aktuella läkemedlet i enlighet med förordning 2309/1993 före den tidpunkt då läkemedlet godkändes i en annan medlemsstat och detta innan denna stat inträdde i unionen?

-
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT 2004 L 136, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2309/93 av den 22 juli 1993 om gemenskapsförfaranden för godkännande för försäljning av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT 1993 L 214, s. 1).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT 2001 L 311, s. 67).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 15 mars 2021 – Profi Credit Bulgaria EOOD mot T.I.T.

(Mål C-170/21)

(2021/C 206/22)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: Profi Credit Bulgaria EOOD

Motpart: T.I.T.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 6.1 i direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ tolkas så, att en nationell domstol är skyldig att, i ett förfarande där gäldenären inte är delaktig förrän domstolen utfärdat ett betalningsföreläggande, ex officio pröva huruvida ett avtalsvillkor är oskäligt och inte tillämpa det villkoret om det finns en misstanke om att så är fallet?
2. Om fråga 1 besvaras jakande: Är den nationella domstolen skyldig att helt avstå från att meddela ett domstolsbeslut om betalning, om en del av fordran grundas på ett oskäligt avtalsvillkor och detta villkor påverkar beräkningen av fordrans belopp?
3. Om fråga 1 besvaras jakande och fråga 2 besvaras nekande: Är den nationella domstolen skyldig att vägra att meddela ett domstolsbeslut om betalning med avseende på den del av fordran som grundas på det oskäliga avtalsvillkoret?
4. Om fråga 3 besvaras jakande: Är domstolen skyldig att – och om denna fråga besvaras jakande, under vilka omständigheter – ex officio beakta följderna av ett oskäligt avtalsvillkor när det föreligger uppgifter om en betalning som grundas på detta villkor, bland annat genom att kvitta denna betalning mot andra utestående skulder som följer av avtalet?
5. Om fråga 4 besvaras jakande: Är den nationella domstolen bunden av en högre domstols bedömning, som enligt nationell lagstiftning är bindande för den lägre instansen, om denna inte tar hänsyn till följderna av att ett avtalsvillkor anses vara oskäligt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva område 15, volym 12, s. 169).

Talan väckt den 21 mars 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien

(Mål C-174/21)

(2021/C 206/23)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Zalogin, M. Noll-Ehlers)

Svarande: Republiken Bulgarien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Bulgarien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF i fråga om zonerna och tätorterna BG0001 Sofia, BG0002 Plovdiv, BG0004 Norra Bulgarien, BG0005 Sydvästra Bulgarien och BG0006 Sydöstra Bulgarien genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens dom av den 5 april 2017, kommissionen mot Bulgarien (C-488/15, EU:C:2017:267);
- förplikta Republiken Bulgarien att till kommissionen betala ett dagligt schablonbelopp på 3 156 euro från och med dagen för meddelandet av domen av den 5 april 2017, kommissionen mot Bulgarien (C-488/15, EU:C:2017:267), till och med dagen för meddelandet av domen i förevarande mål, eller, om överträdelsen skulle upphöra tidigare, till och med den 31 december det sista året då överträdelsen upphörde, och detta belopp ska under alla omständigheter inte understiga det lägsta schablonbeloppet på 653 000 euro;

- förplikta Republiken Bulgarien att till kommissionen betala ett dagligt vite på 5 677,20 euro för varje zon avseende luftkvalitet, från och med dagen för meddelandet av domstolens dom i förevarande mål till och med det år då domen av den 5 april 2017, kommissionen mot Bulgarien (C-488/15, EU:C:2017:267), har följts till fullo, och
- förplikta Republiken Bulgarien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Bulgarien har underlåtit att vidta nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom i mål C-488/15 och fortsätter att åsidosätta, för det första, sina skyldigheter enligt artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa, jämförd med bilaga XI till detta direktiv, och, för det andra, sina skyldigheter enligt artikel 23 i detta direktiv.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Blagoevgrad (Bulgarien) den 23 mars 2021 – VS mot Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

(Mål C-180/21)

(2021/C 206/24)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Blagoevgrad

Parter i det nationella målet

Klagande: VS

Motpart: Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680⁽¹⁾ av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF tolkas på så sätt att begreppen förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott, inom ramen för direktivets ändamål, ska tolkas som en uppräknning av aspekter av ett övergripande ändamål?
- 2) Är bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽²⁾ av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG tillämpliga på Republiken Bulgariens åklagarmyndighet i det hänseendet att upplysningar om en person, som åklagarmyndigheten i dess egenskap av personuppgiftsansvarig enligt artikel 3.8 i direktiv (EU) 2016/680 samlat in till en akt som upprättats avseende denna person för att utreda en misstanke om brott, får användas av åklagarmyndigheten inom ramen för dess försvar som part i ett tvistemålsförfarande, genom att uppge att denna akt upprättats, eller genom att lämna ut innehållet i akten?

2.1 Om denna fråga besvaras jakande:

Ska begreppet berättigat intresse i artikel 6.1 led f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG tolkas på så sätt att det omfattar helt eller delvis utlämnande av uppgifter om en person som samlats in till en akt vid åklagarmyndigheten, vilken upprättats i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott, om utlämnandet sker inom ramen för den personuppgiftsansvariges försvar i ett tvistemålsförfarande, och är den registrerades samtycke uteslutet?

⁽¹⁾ EUT L 119, 2016, s. 89.

⁽²⁾ EUT L 119, 2016, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 25 mars 2021 – Republiken Slovenien

(Mål C-186/21)

(2021/C 206/25)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Upravno sodišče Republike Slovenije

Parter i det nationella målet

Sökande: J. A.

Svarande: Republiken Slovenien

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 8.3 d i mottagandedirektivet II⁽¹⁾ tolkas så att begreppet "inbegripet" uttryckligen innefattar, bland de objektiva kriterierna, det faktum att "han eller hon redan haft möjlighet att få tillgång till asylförfarandet"?
- 2) Om denna fråga besvaras nekande, ska artikel 8.3 d i mottagandedirektivet II tolkas så, att under de omständigheter som anges ovan är förvar endast tillåtet på grundval av förutbestämda objektiva kriterier och på grundval av ett tidigare konstaterande att den som ansöker om internationellt skydd redan har haft möjlighet att lämna in en ansökan om internationellt skydd, så att det kan konstateras att det finns rimliga skäl att anta att denna ansökan endast har lämnats in i syfte att fördröja eller förhindra verkställigheten av ett beslut om återvändande?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (omarbetning) (EUT L 180, 2013, s. 96).

Överklagande ingett den 2 april 2021 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 27 januari 2021 i mål T-699/17, Republiken Polen mot Europeiska kommissionen

(Mål C-207/21 P)

(2021/C 206/26)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Tricot, L. Habiak, K. Herrmann och C. Valero)

Övriga parter i målet: Republiken Polen, Ungern, Republiken Bulgarien, Konungariket Belgien, Konungariket Sverige, Republiken Frankrike

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva i dess helhet den dom som tribunalen meddelade den 27 januari 2021 i mål T-699/17, Republiken Polen mot Europeiska kommissionen;
- underkänna den första rättsliga grund som åberopats av Republiken Polen i mål T-699/17;

- återförvisa målet till tribunalen såvitt avser den andra, den tredje, den fjärde och den femte grunden, i det att dessa grunder inte blivit föremål för prövning vid tribunalen, och
- förordna att beslut om rättegångskostnaderna vid tribunalen och domstolen ska anstå.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att tribunalens dom i mål T-699/17 ska upphävas, i det att domen innehåller fel som lett till åsidosättande av artikel 16.4 och 16.5 FEU.

Tribunalen underlät att iaktta den klart och tydligt angivna tidsramen för den i artikel 16.5 FEU föreskrivna övergångsperioden, genom att utgå från det grundläggande antagandet i punkterna 40 och 41 i den överklagade domen att medlemsstaternas rätt enligt artikel 3.2 i protokoll nr 36 att begära omröstning med kvalificerad majoritet enligt artikel 3.3 i protokollet (reglerna enligt Nice-fördraget) bibehåller sin effektivitet även efter utgången av övergångsperioden den 31 mars 2017. Vidare åsidosatte tribunalen den allmänna definitionen av kvalificerad majoritet som införts genom Lissabon-fördraget i artikel 16.4 FEU och som trädde i kraft den 1 november 2014, som ökade den demokratiska legitimiteten hos rådets och den enligt artikel 75 i direktiv 2010/75/EU ⁽¹⁾ inrättade kommitténs omröstningar. På detta sätt begränsade tribunalen den fulla verkan av denna allmänna definition.

Vidare underlät tribunalen att iaktta fast rättspraxis om att övergångsbestämmelser ska tolkas restriktivt, genom att i punkterna 48 och 50 i den överklagade domen företa en extensiv tolkning av den tidsram inom vilken de i artikel 16.5 FEU och artikel 3.2 i protokoll nr 36 angivna övergångsbestämmelserna ska tillämpas.

I strid med vad som anges i punkterna 53, 54 och 55 i den överklagade domen innebär tribunalens tolkning av artikel 3.2 i protokoll nr 36 ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, i det att den innebär en tillämpning av Nice-fördragets definition av kvalificerad majoritet, föreskriven i artikel 3.3 i protokoll nr 36, vilket är oförutsebart och osäkert med avseende på dess tillämpning i tiden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 2010, s. 17).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 17 mars 2021 – Tehrani/EUIPO – Blue Genes (Earnest Sewn)

(Mål T-853/19) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Earnest Sewn – Ogiltighetsförklaring – Absolut registreringshinder – Ond tro – Artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2021/C 206/27)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Reza Hosseing Khan Tehrani (Nordhorn, Tyskland) (ombud: advokaten D. Wiedemann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanif och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Blue Genes Inc. (Gardena, Kalifornien, Förenta staterna)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 4 oktober 2019 (ärende R 531/2018-5) om ett ogiltighetsförfarande mellan Blue Genes och Reza Hosseing Khan Tehrani.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Reza Hossein Khan Tehrani ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 54, 17.2.2020.

Tribunalens dom av den 17 mars 2021 – Bende mot EUIPO – Julius-K9 (K-9)

(Mål T-878/19) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket K-9 – Absoluta registreringshinder – Kännetecken som kommit att bli sedvanliga beteckningar – Artikel 7.1 d i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 d i förordning (EU) 2017/1001))

(2021/C 206/28)

Rättegångsspråk: ungerska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Gábor Bende (Beloianannis, Ungern) (ombud: advokaten R. Tóth)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: P. Sipos)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient vid tribunalen: Julius-K9 Zrt. (Szigetszentmiklós, Ungern) (ombud: advokaten G. Jambrik)

Saken

Överklagande av det beslut som andra överklagandenämnde vid EUIPO meddelade den 1 oktober 2019 (ärende R 560/2018-2), enligt rättelse den 12 mars 2020, angående ett ogiltighetsförfarande mellan Gábor Bende och Julius-K9.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Gábor Bende ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 61, 24.2.2020.

Tribunalens dom av den 17 mars 2021 – Chatwal mot EUIPO – Timehouse Capital (THE TIME)

(Mål T-186/20) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket THE TIME – Äldre EU-ordmärke TIMEHOUSE – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2021/C 206/29)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Chatwal Hotels & Resorts LLC (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: N. Hine, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Timehouse Capital GmbH (Grasbrunn, Tyskland) (ombud: advokaten T. Farkas)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 28 januari 2020 (mål R 2264/2018-1) angående ett invändningsförfarande mellan Timehouse Capital och Chatwal Hotels & Resorts

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Chatwal Hotels & Resorts LLC ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 191, 8.6.2020.

Tribunalens dom av den 17 mars 2021 – Steinel mot EUIPO (MobileHeat)(Mål T-226/20) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MobileHeat – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)**

(2021/C 206/30)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare*Klagande:* Steinel GmbH (Herzebrock-Clarholz, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Breuer och K. Freudenstein)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Markakis)**Saken**

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 3 februari 2020 (ärende R 2472/2019-2), om en ansökan om registrering av ordmärket MobileHeat som EU-varumärke

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Steinel GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 201, 15.06.2020.

Tribunalens beslut av den 24 mars 2021 – Graanhandel P. van Schelven/kommissionen(Mål T-306/19) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring – Jordbrukspolitik – Ekologisk produktion – Förordning (EG) nr 834/2007 – Produktion och märkning av ekologiska produkter – Ekologiska produkter som importerats till unionen – Ett kontrollorgan certifierar produkter – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Villkoret direkt berörd saknas – Uppenbart att talan skall avvisas)**

(2021/C 206/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Graanhandel P. van Schelven BV (Nieuwe-Tonge, Nederländerna) (ombud: advokaten C. Almeida,)*Svarande:* Europeiska kommissionen (ombud: D. Bianchi, A. Dawes och B. Hofstätter,)**Saken**

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 1.3 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/446 av den 19 mars 2019 om ändring och rättelse av förordning (EG) nr 1235/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 vad gäller ordningen för import av ekologiska produkter från tredjeländer (EUT L 77, 2019, s. 67), i den mån denna bestämmelse, jämförd med bilaga II punkt 3 till nämnda genomförandeförordning, återkallar det erkännande som beviljats Control Union Certifications såsom organ med behörighet att utföra kontroller och utfärda kontrollintyg för godkännande av utsläppande på unionsmarknaden av produkter importerade från Kazakstan, Moldavien, Ryssland, Turkiet och Arabemiraten som ekologiska produkter.

Avgörande

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
- 2) Det saknas anledning att pröva begäran om att åtgärder för processledning ska vidtas respektive att vittnen ska höras muntligen, vilka framställts av Graanhandel P. van Schelven BV.
- 3) Graanhandel P. van Schelven ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 280, 19.8.2019.

Tribunalens beslut av den 26 mars 2021 – SATSE mot kommissionen

(Mål T-484/20) ⁽¹⁾

(”Talan om ogiltigförklaring – Folkhälsa – Bilaga III till direktiv 2000/54/EG – Förteckningen över biologiska agens som är kända för att smitta människor – Direktiv (EU) 2020/739 – Införande av SARS-CoV-2 – Klassificering i riskgrupp 3 av biologiska agens som är kända för att smitta människor – Regleringsakt som medför genomförandeåtgärder – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Avvisning”)

(2021/C 206/32)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Sindicato de Enfermería SATSE (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten M. Sesmero González)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Valero et N. Ruiz García)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens direktiv (EU) 2020/739 av den 3 juni 2020 om ändring av bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/54/EG vad gäller införande av sars-CoV-2 i förteckningen över biologiska agens som är kända för att smitta människor och om ändring av kommissionens direktiv (EU) 2019/1833 (EUT L 175, 4.6.2020, s. 11).

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Det saknas anledning att pröva den interventionsansökan som ingetts av Förbundsrepubliken Tyskland.
- 3) Sindicato de Enfermería (SATSE) ska ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, med undantag för de kostnader som kan hänföras till interventionsansökan.
- 4) SATSE, kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina kostnader som kan hänföras till interventionsansökan.

⁽¹⁾ EUT C 304, 14.09.2020.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 24 mars 2021 – The Floop mot kommissionen

(Mål T-765/20 R)

(Interimistiskt förfarande – Bidragsavtal som slutits inom ramen för ramprogrammet för forskning och utveckling "Horizon 2020" (2014-2020) – Återkrav av utbetalda belopp – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2021/C 206/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* The Floop Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna A. Howard och J. Berry)*Svarande:* Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och L. André)**Saken**

Ansökan med stöd av artiklarna 278 FEUF och 279 FEUF om interimistiska åtgärder, dels avseende uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2020) 8138 final av den 17 november 2020 om återkrav av bidrag inom ramen för Horizon 2020 med ett belopp om 161 990,80 euro plus ränta, från sökanden, dels att kommissionen ska föreläggas att inte verkställa det angripna beslutet eller återkräva bidrag samt utsträcka och extrapolera sina slutsatser till den period som inte omfattas av revisionen eller till andra projekt.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 28 februari 2021 – Região Autónoma da Madeira mot kommissionen

(Mål T-131/21)

(2021/C 206/34)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter*Sökande:* Região Autónoma da Madeira (ombud: advokaterna M. Gorjão-Henriques och A. Saavedra)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden***Sökanden yrkar att tribunalen ska*

- besluta att handlingarna i det administrativa förfarande som ledde fram till det angripna beslutet ska tas in i akten i målet, i enlighet med vad som anges i förevarande ansökan,
- förena förevarande mål med mål T-95/21 (Republiken Portugal mot Europeiska kommissionen),
- ogiltigförklara artikel 1 samt artiklarna 4 och 6 i Europeiska kommissionens beslut av den 4 december 2020, C(2020) 8550 final, "om statligt stöd SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal tillämpat till förmån för Zona Franca da Madeira (ZFM) — Ordning III", och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader, inklusive den nuvarande sökandens.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning och/eller bristande motivering, eftersom åtgärden i fråga inte utgör ett offentligt stöd med hänsyn till att den har generell karaktär och inte är selektiv i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden åberopar särskilt att åtgärden inte är selektiv, eftersom den ingår som en del i den allmänna strukturen i det portugisiska skattesystemet.
2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning, eftersom ordning III till förmån för ZFM har genomförts i enlighet med kommissionens beslut från år 2007 och 2013 och i enlighet med artiklarna 107 och 108 FEUF. Sökanden åberopar att kravet på att vinsterna ska härröra från faktisk verksamhet som fysiskt genomförts i den autonoma regionen Madeira inte ska tolkas så, att det enbart är de i ZFM registrerade företagens merkostnader till följd av regionens avlägsna belägenhet som ska beaktas, att skattelättnaderna enbart kan omfatta vinster från verksamhet som direkt orsakas sådana merkostnader och att verksamhet som bedrivs utanför Madeira av företag som beviljats tillstånd i ZFM och som har en internationell verksamhet.
3. Tredje grunden: Kommissionens beslut grundas på felaktiga uppgifter om faktiska omständigheterna och/eller har en bristande motivering, eftersom de krav som ställs i skattesystemet och de nationella och regionala myndigheternas tillsyn säkerställer en kontroll av ordning III i ZFM. Sökanden åberopar särskilt den omständigheten att de rättsliga kraven på separat redovisning av intäkter som genererats i ZFM och uppfyllandet av ett särskilt stort antal skattemässiga skyldigheter för det möjligt för de nationella och regionala myndigheterna att göra en effektiv och adekvat kontroll och tillsyn beträffande ordning III i ZFM.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning i beslutet eftersom begreppet "arbetstillfällen", som tillämpas på ordning III i ZFM följer av nationell lagstiftning och av att metoden att beräkna antalet arbetstillfällen som heltidsekvivalenter och årsarbetsenheter inte ska tillämpas. Sökanden åberopar att kommissionen i det angripna beslutet gjort en felaktig rättstillämpning då den vid bedömningen av kravet i ordning III i ZFM avseende skapande och bevarande av arbetstillfällen tillämpat metoden att definiera arbetstillfällen som heltidsekvivalenter och årsarbetsenheter, med hänsyn till att begreppet arbetstillfällen som är tillämpligt på ordningen i ZFM följer av nationell arbetslagstiftning.
5. Femte grunden: Beslutet grundas på felaktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna och/eller har en bristande motivering, eftersom tillsynen vad gäller kravet på skapande/bevarande av arbetstillfällen var adekvat och effektiv. Sökanden åberopar att de nationella myndigheterna erbjöd Europeiska kommissionen uppgifter som gör det möjligt att bedöma kontrollen avseende kravet på skapande/bevarande av arbetsplatser i ZFM, varför det angripna beslutet grundas på felaktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna och/eller innehåller en bristande motivering.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av allmänna principer i unionsrätten. Sökanden åberopar särskilt att beslutet strider mot de allmänna principerna i unionsrätten avseende proportionalitet, rättsäkerhet, berättigade förväntningar och god förvaltning.

Talan väckt den 3 mars 2021 – Trasta Komercbanka mot ECB

(Mål T-135/21)

(2021/C 206/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Trasta Komercbanka AS (Riga, Lettland) (ombud: advokat O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att utge ekonomisk ersättning för den skada sökanden har lidit till följd av svarandens beslut ECB/SSM/2016 – 529900WIPOINFDAWTJ81/1 WOANCA-2016-0005, av den 3 mars 2016, att återkalla sökandens tillstånd,
- fastställa att den materiella skadan uppgår till åtminstone 126 miljoner euro jämte dröjsmålsränta beräknad från den 3 mars 2016 tills dom avkunnas i förevarande mål och med motsvarande dröjsmålsränta beräknad från och med domens avkunnande fram tills full betalning, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden hanterade inte oegentligheterna i förfarandet korrekt. Dessa inkluderar den omständigheten att lettiska FCMC ⁽¹⁾, omedelbart innan förfarandet för att återkalla tillståndet inleddes, hade bedömt att en återkallelse av tillståndet inte var påkallad och att denna uppgift utelämnades från FCMC:s ansökan om att återkalla tillståndet. Sökanden har även angett att den engelska språkversionen av FCMC:s senaste beslut hade manipulerats. Ytterligare påstådda oegentligheter i förfarandet avser underlåtenhet att effektivt hantera lettiska och europeiska tjänstemäns potentiellt korrumperade beteende i detta avseende.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte grundläggande bestämmelser genom att överskrida sin behörighet när den antog det angripna beslutet, särskilt gällande pengatvätt och att svaranden felaktigt bedömde att grunder för att återkalla tillståndet förelåg.
3. Tredje grunden: Sökanden led väsentlig ekonomisk skada, särskilt på grund av dess konkurs till följd av att dess tillstånd felaktigt återkallades.
4. Fjärde grunden: Det föreligger kausalitet mellan återkallandet av tillståndet och den skada som sökanden har lidit.

⁽¹⁾ Financial Capital Markets Commission.

Talan väckt den 4 mars 2021 – Virbac mot kommissionen

(Mål T-138/21)

(2021/C 206/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Virbac (Carros, Frankrike) (ombud: advokaterna, M. Thill-Tayara, S. Pelé och L. Bary)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens genomförandebeslut C(2020) 7930 final av den 10 november 2020 om godkännande för försäljning av det veterinärmedicinska läkemedlet "Librela – bedinvetmab", offentliggjort den 30 december 2020 i Europeiska unionens officiella tidning (EUT C 453, 2020, s. 1), i den mån som det antogs i strid med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet,

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens genomförandebeslut C(2020) 7930 final av den 10 november 2020 om godkännande för försäljning av det veterinärmedicinska läkemedlet "Librela – bedinvetmab", offentliggjort den 30 december 2020 i Europeiska unionens officiella tidning (EUT C 453, 2020, s. 1), i den mån som det antogs i strid med artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens genomförandebeslut C(2020) 7930 final av den 10 november 2020 om godkännande för försäljning av det veterinärmedicinska läkemedlet "Librela – bedinvetmab", offentliggjort den 30 december 2020 i Europeiska unionens officiella tidning (EUT C 453, 2020, s. 1), i den mån som det antogs i strid med artikel 102 FEUF och därmed strider mot principen om ändamålsenlig verkan, legalitetsprincipen och principen om god förvaltningssed vilka ska iakttas av Europeiska kommissionen, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 2004, s. 1), eftersom det angripna beslutet godkänner försäljning inom unionen av Librela® trots att läkemedlets säkerhet och effekt inte har styrkts på ett lämpligt och tillfredsställande sätt enligt denna bestämmelse.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 31 i nämnda förordning (EG) nr 726/2004, eftersom reglerna som avser sammanfattningen av produktens egenskaper åsidosätts i det angripna beslutet, vilket borde ha föranlett Europeiska kommissionen att fastställa att den särskilda varningstext vilken införts för Librela® avseende verkan av antikroppar mot läkemedlet är alltför allmän och vag.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av den ändamålsenliga verkan av artikel 102 FEUF samt av legalitetsprincipen och principen om god förvaltningssed, i den mån som det angripna beslutet ger verkan åt Zoetis-gruppens missbruk av dominerande ställning i förhållande till beslutet att avbryta utvecklingen av den produkt som konkurrerar med Librela®, för vilken sökanden har licens.

Talan väckt den 3 mars 2021 – Fursin m.fl. mot ECB

(Mål T-145/21)

(2021/C 206/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ivan Fursin (Kiev, Ukraina) och fem andra sökande (ombud: advokat O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att utge ekonomisk ersättning för den skada sökandena har lidit till följd av svarandens beslut ECB/SSM/2016 – 529900WIPOINFDAWTJ81/1 WOANCA-2016-0005, av den 3 mars 2016, att återkalla Trasta Komercbanka AS tillstånd,

- fastställa att den materiella skadan uppgår till åtminstone 25 miljoner euro ⁽¹⁾ jämte dröjsmålsränta beräknad från den 3 mars 2016 tills dom avkunnas i förevarande mål och med motsvarande dröjsmålsränta beräknad från och med domens avkunnande fram tills full betalning, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden hanterade inte oegentligheterna i förfarandet korrekt. Dessa inkluderar den omständigheten att lettiska FCMC ⁽²⁾ omedelbart innan förfarandet för att återkalla tillståndet inleddes, hade bedömt att en återkallelse av tillståndet inte var påkallad och att denna uppgift senare utelämnades från FCMC:s ansökan om att återkalla tillståndet. Sökandena har även angett att den engelska språkversionen av FCMC:s senaste beslut hade manipulerats. Ytterligare påstådda oegentligheter i förfarandet avser underlåtenhet att effektivt hantera lettiska och europeiska tjänstemäns potentiellt korrumpierade beteende i detta avseende.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte grundläggande bestämmelser genom att överskrida sin behörighet när den antog det angripna beslutet, särskilt gällande pengatvätt och att svaranden felaktigt bedömde att grunder för att återkalla tillståndet förelåg.
3. Tredje grunden: Sökandena led väsentlig ekonomisk skada, särskilt på grund av Trasta Komercbanka AS konkurs till följd av att dess tillstånd felaktigt återkallades.
4. Fjärde grunden: Det föreligger kausalitet mellan återkallandet av tillståndet och den skada som sökandena har lidit.

⁽¹⁾ Belopp ska tillerkännas varje sökande i proportion till deras aktieinnehav i Trasta Komercbanka AS.

⁽²⁾ Financial Capital Markets Commission.

Talan väckt den 11 mars 2021 – Paccor Packaging m.fl. mot kommissionen

(Mål T-148/21)

(2021/C 206/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Paccor Packaging GmbH (Düsseldorf, Tyskland), och sex andra sökande (ombud: advokaterna P. Kugel och G. Dávid)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara genomförandeförordning (EU) 2020/2151 av den 17 december 2020 ⁽¹⁾ i dess helhet, eller, alternativt, ogiltigförklara denna förordning delvis, såvitt avser artikel 2.4 och bilaga IV i förordningen, eller ogiltigförklara denna förordning såvitt avser drickmuggar gjorda helt i plast,
- delvis ogiltigförklara förordning nr 2020/2151, såvitt avser artikel 3 i denna förordning,
- delvis ogiltigförklara direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 ⁽²⁾, såvitt avser artikel 7 i den mån denna bestämmelse avser drickmuggar, och punkt D.4 i bilagan till detta direktiv, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder samt en invändning om rättsstridighet.

Första grunden: Svaranden åsidosatte artikel 7 i direktiv 2019/904 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön, genom att anta förordning nr 2020/2151 och överskred den behörighet Europeiska unionens råd och Europaparlamentet har tillerkänt den.

1. Andra grunden: Svaranden åsidosatte oundgängliga förfaranderegler genom att anta förordning nr 2020/2151 efter den 3 juli 2020, och motsvarande korrigerade språkversioner, mer än sex månader efter den frist som fastställts av Europeiska unionens råd och Europaparlamentet i direktiv 2019/904 hade löpt ut.
2. Tredje grunden: Svaranden åsidosatte artikel 7 i direktiv 2019/904 samt principerna om rättssäkerhet och berättigade förväntningar genom att anta förordning nr 2020/2151.
3. Fjärde grunden: Svaranden åsidosatte sin motiveringsskyldighet genom att anta förordning nr 2020/2151.
4. Femte grunden: Svaranden åsidosatte artikel 7.1 i direktiv 2019/904, gjorde en uppenbart felaktig bedömning och överskred sin behörighet.
5. Sjätte grunden: Svaranden åsidosatte artikel 7.2 c i direktiv 2019/904 och gjorde en uppenbart felaktig bedömning.
6. Sjunde grunden: Svaranden åsidosatte proportionalitetsprincipen.

Sökandena gjorde även en invändning om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF och hävdade att artikel 7 och punkt D.4 i bilagan i direktiv 2019/904 är rättsstridiga.

(¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2151 av den 17 december 2020 om fastställande av harmoniserade specifikationer för märkning av plastprodukter för engångsbruk som finns förtecknade i del D i bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (Text av betydelse för EES) (EUT 2020, L 428, s. 57)

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (Text av betydelse för EES) (EUT 2019 L 155, s. 1)

Överklagande ingett den 25 mars 2021 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Malpricht (APIRETAL)

(Mål T-160/21)

(2021/C 206/39)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten T. González Martínez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Ingrid Malpricht (Ludwigshafen, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket APIRETAL – EU-varumärke nr 4 814 158

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 20 januari 2021 i ärende R 1004/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla överklagandet,
- upphäva svarandens beslut av den 20 mars 2020,
- ogiltigförklara det angripna beslutet av den 20 januari 2021,
- annullera upphävandet på grund av att EU-varumärket nr 4 814 158 "APIRETAL" inte använts, med avseende på de omtvistade varor som omfattas av klass 5, och bibehålla registreringen av dessa varor (liksom för "farmaceutiska preparat")
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden, om denna intervenerar i detta förfarande, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Felaktig tolkning av artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 vid prövningen av begreppet verklig användning av det omstridda varumärket för någon av de omstridda varorna.
- Felaktig tolkning av artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 vid prövningen av begreppet skäligen grund till att varumärket inte använts.

Talan väckt den 23 mars 2021 – De Capitani mot rådet

(Mål T-163/21)

(2021/C 206/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Emilio De Capitani (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna O. Brouwer och B. Verheijen)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut att avslå begäran om tillgång till vissa handlingar som framställts med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, vilket meddelades sökanden den 14 januari 2021 i en skrivelse med referensnummer SGS 21/000067, inklusive bilagan till denna,
- förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader i enlighet med artikel 134 i tribunalens rättegångsregler, inklusive eventuella intervenienters rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning, vilket har lett till att undantaget avseende skyddet för beslutsförandet (artikel 4.3 första stycket i förordning 1049/2001)⁽¹⁾ har tillämpats felaktigt samt bristande motivering, eftersom offentliggörandet inte allvarligt skulle undergräva beslutsförandet.
 - Det görs gällande att det angripna beslutet inte tar hänsyn till den nya konstitutionella dimension som uppkom i och med Lissabonfördragets ikraftträdande, särskilt artikel 15.2 FEUF, och som skapade en ny rättslig ordning för allmänhetens tillgång till handlingar, särskilt lagstiftningshandlingar.
 - Sökanden hävdar vidare att rådet i det angripna beslutet inte tillämpade och genomförde den korrekta prövningen enligt artikel 4.3 i förordning 1049/2001 och att rådet felaktigt grundade sig på ett argument om att ett utlämnande av de begärda handlingarna skulle innebära ett ifrågasättande av de slutliga val som medlemsstaterna gjort och skapa onödigt osäkerhet om deras avsikter.
 - Sökanden gör även gällande att rådet i det angripna beslutet felaktigt grundade sig på ett argument om att ett utlämnande av de begärda handlingarna skulle hindra delegationerna från att finna en balans mellan de olika intressena i det aktuella lagstiftningsförandet och att rådet felaktigt grundade sig på ett argument om att en vägran att lämna ut ett begränsat antal handlingar inte innebär att medborgarna förvägras möjligheten att erhålla information om det lagstiftande beslutsprocessen.
2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning, vilket har lett till att undantaget avseende skyddet för beslutsförandet (artikel 4.3 första stycket i förordning nr 1049/2001) har tillämpats felaktigt samt bristande motivering, eftersom rådet i det angripna beslutet inte erkände och beviljade tillgång till handlingarna på grundval av ett övervägande allmänintresse.
 - Sökanden påpekar att rådet i det angripna beslutet inte erkände och beviljade tillgång till handlingarna på grundval av ett övervägande allmänintresse. Han gör särskilt gällande att det finns ett övervägande allmänintresse, eftersom ett utlämnande skulle göra det möjligt för de europeiska medborgarna att delta i lagstiftningsprocessen och säkerställa att den inte stannar upp utan fortsätter och når ett avslut.
3. Tredje grunden: Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning som har lett till en felaktig tillämpning av skyldigheten att lämna ut delar av handlingar (artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001) samt bristande motivering.
 - Sökanden hävdar att rådet i det angripna beslutet inte prövade och beviljade partiell tillgång till handlingar enligt de gällande rättsliga kraven. I beslutet tillämpades inte den korrekta rättsliga prövningen, enligt vilken det är nödvändigt att bedöma om varje del av den begärda handlingen omfattas av det åberopade undantaget till stöd för att vägra tillgång till handlingen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Talan väckt den 29 mars 2021 – European Gaming and Betting Association mot kommissionen

(Mål T-167/21)

(2021/C 206/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Gaming and Betting Association (Etterbeek, Belgien) (ombud: advokaterna T. De Meese, K. Bourgeois och M. Van Nieuwenborgh)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 18 december 2020 i ärende SA.44830 (2016/FC) – Nederländerna: Förlängning av spellicenser i Nederländerna, ⁽¹⁾ och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte sökandens processuella rättigheter genom att inte inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF, trots att den preliminära granskningen inte undanröjde alla tvivel om förekomsten av statligt stöd.
 - Det görs gällande att längden på och omständigheterna kring den preliminära granskningen utgör bevis för att svaranden hade tvivel om att statligt stöd förelåg.
 - Sökanden hävdar vidare att den betydande förändringen av svarandens analys under den preliminära granskningen utgör bevis för att svaranden tvivlade på att statligt stöd förelåg.
 - Sökanden hävdar också att svaranden felaktigt drog slutsatsen att det inte finns några tvivel om huruvida Nederländernas förlängning av de befintliga licenserna för sportspel, hästkapplöpningar, lotterier och kasinon för de befintliga licensinnehavarna innebär en fördel för licensinnehavarna.
2. Andra grunden: Svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att konstatera att Nederländernas förlängning av de befintliga licenserna för sportspel, hästkapplöpningar, lotterier och kasinon för de befintliga licensinnehavarna inte innebär en fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
 - Det görs gällande att svaranden gjorde en uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, för det första när det gäller svarandens slutsats att alla licensinnehavare är rättsligt skyldiga att överföra nettointäkterna från spelverksamheten till ändamål som tjänar allmänintresset, och för det andra när det gäller svarandens slutsats att licensinnehavarna inte har kunnat göra vinst.
 - Sökanden hävdar vidare att svaranden gjorde en uppenbart felaktig rättstillämpning när det gäller svarandens slutsats att beviljandet av de aktuella licenserna inte innebar någon fördel för stödmottagarna, eftersom licenserna inte kan sägas ha förbättrat licensinnehavarnas ekonomiska situation.

⁽¹⁾ EUT C 17, 2021, s. 1

Talan väckt den 31 mars 2021 – Agrofert mot Europarlamentet

(Mål T-174/21)

(2021/C 206/42)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Agrofert a.s. (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten S. Sobolová)

Svarande: Europarlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att ansökan kan tas upp till prövning och att den är välgrundad,

- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 15 januari 2021, A (2019) 8551 C (D 300153), att inte bevilja sökanden tillgång till de handlingar som begärts med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna,
- vidta alla ytterligare åtgärder som den anser nödvändiga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Den första grunden avser att svaranden inte har visat att villkoren för att inte bevilja tillgång till de begärda handlingarna var uppfyllda i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. Ett utlämnande av de begärda handlingarna kan inte leda till att skyddet avseende syftet med utredningarna undergrävs, vilket svaranden åberopat. Svaranden har inte visat att det i förevarande fall skulle innebära en risk för en specifik och faktisk skada för utredningen om tillgång ges till handlingarna, vars innehåll faktiskt redan delvis är offentligt tillgängligt, och än mindre att en sådan risk rimligen kan förutses.
2. Den andra grunden avser att svaranden dessutom helt och hållet har åsidosatt det övervägande allmänintresset av att lämna ut de begärda handlingarna, vilket i detta fall består i iakttagandet av rättsstatens värderingar som bygger på säkerställandet av grundläggande fri- och rättigheter.

Talan väckt den 2 april 2021 – RH mot kommissionen

(Mål T-175/21)

(2021/C 206/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: RH (ombud: advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 februari 2021 om att sökanden inte får delta i förfaranden för tilldelning av kontrakt genom offentliga upphandlingsförfaranden och bidrag som styrs av EU:s budget och av elfte Europeiska utvecklingsfonden, och inte kan väljas ut för att förvalta medel från unionen enligt förordning (EU, Euratom) nr 2018/1046 och för att förvalta medel från Europeiska utvecklingsfonden som regleras i förordning (EU) nr 2018/1877 under 18 månader, och om att offentliggöra uteslutningsbeslutet på kommissionens webbplats,
- döma ut skadestånd till sökanden på 17 385 832 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning vid den rättsliga kvalificeringen av det allvarliga felet i yrkesutövningen.

- Sökanden hävdar att svarandens ståndpunkt helt och hållet baseras på det rent hypotetiska antagandet att sökanden skulle ha kunnat få tillgång till konfidentiella uppgifter när sökanden träffade mottagare. Därigenom gjorde svaranden sig skyldig till felaktig rättstillämpningen vid den rättsliga kvalificeringen som allvarligt fel i yrkesutövningen i den mening som avses i artikel 93.1 i rådets förordning (EC, Euratom) nr 1605/2002⁽¹⁾ artikel 106.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾ och artikel 136.1 c v i förordning (EU, Euratom) nr 2018/1046⁽³⁾.

2. Andra grunden: Åsidosättande av oskuldspresumtionen och omkastad bevisbörda

- Utöver det faktum att den rättsliga kvalificeringen som "allvarligt fel i yrkesutövningen" i det omtvistade beslutet är felaktig, anförs att det är svaranden som ska ha bevisbördan för att styrka sina påståenden, eftersom sökanden ska fortsätta att betraktas som oskyldig till dess att motsatsen har bevisats.

3. Tredje grunden: Oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och den uppenbarliga avsaknaden av allvarligt fel i yrkesutövningen, särskilt i den mening som avses i artikel 136.1 c v i förordning (EU, Euratom) nr 2018/1046 (vilket under alla omständigheter utgör ett uppenbart fel) samt rättsstridigheter i rapporten från Olaf och i det omtvistade beslutet.

- Sökanden bestrider bestämt kommissionens påståenden och slutsatsen att det förekommit fel i yrkesutövningen. Sökanden varken försökte att erhålla eller erhöll några konfidentiella uppgifter beträffande något av dess projekt. Både Olaf och DG NEAR har lämnat mycket vilseledande uppgifter angående de faktiska omständigheterna, missuppfattat den bevisning som ingavs av sökandena och dragit felaktiga rättsliga slutsatser beträffande dessa omständigheter och bevis.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed enligt hur dessa kommer till uttryck i artikel 41 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna

- Det görs gällande att svaranden har brustit i omsorg både vid Olafs utredning och i samband med beslutet från DG NEAR.

5. Femte grunden: Åsidosättande av rätten till försvar

- Enligt sökanden hade det vid tidpunkten för Olafs platsbesök i sökandens lokaler inte tydligt angetts att sökanden uppfattades som/betecknades som en berörd person. Att sökanden betraktades som en berörd person insåg sökanden först vid delgivningen av sammanfattningen av de faktiska omständigheterna. Det faktum att Olaf hade betraktat sökanden som en berörd person gör det ännu mer svårbegripligt varför sökandens ledning inte fick svara på frågor under den utredning som utmynnade i sammanfattningen av de faktiska omständigheterna.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

- Svaranden anklagar i det förevarande fallet sökanden för att försöka skaffa sig tillgång till konfidentiella uppgifter, men utan att ange vilka uppgifter det rör sig om eller vilka konkreta omständigheter som motiverar den rättsliga kvalificeringen "allvarligt fel i yrkesutövningen". Sökanden saknar därför möjlighet att förstå det omtvistade beslutet och fullt ut göra en bedömning av dess rättsenlighet. Sökanden kan nämligen inte ta reda på om uppgifterna verkligen var konfidentiella eller lägga fram bevisning för att de faktiskt var offentliga för alla potentiella anbudsgivare.
- Svaranden har dessutom, enligt sökanden, inte förklarat varför det påstådda felet, om det var styrkt (vilket inte är fallet), skulle vara att betrakta som allvarligt i ljuset av omständigheterna i det aktuella fallet. Den sanktion som offentliggörandet innebär har heller inte motiverats på vederbörligt sätt.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen med avseende på uteslutandet och offentliggörandet därav

- Det anförs att svaranden gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning bestående i ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen vid tillämpningen av de kriterier som kan rättfärdiga ett uteslutande. Alternativt hävdar sökanden att om de åberopade omständigheterna skulle anses utgöra ett allvarligt fel i yrkesutövningen (vilket inte är fallet), så är det i ljuset av en konkret bedömning av kriterierna i artikel 136.3 i förordning (EU, Euratom) nr 2018/1046 oproportionerligt med en sanktion som innebär uteslutande under 18 månader och offentliggörande av denna sanktion.

(¹) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, 2002, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 2012, s. 1).

(³) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

Överklagande ingett den 31 mars 2021 – CCTY Bearing Company mot EUIPO – CCVI International (CCTY)

(Mål T-176/21)

(2021/C 206/44)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Kina) (ombud: advokat L. Genz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: CCVI International Srl (Vicenza, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket CCTY – EU-varumärke nr 11 550 886

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 3 februari 2021 i ärende R 779/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna vid överklagandenämnden och vid annulleringsenheten.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 71 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 27 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.

— Åsidosättande av artikel 60.1 a jämförd med artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 31 mars 2021 – LF mot kommissionen

(Mål T-178/21)

(2021/C 206/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: LF (ombud: advokaten S. Orlandi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 20 maj 2020 att inte bevilja sökanden utlandstillägg, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund avseende åsidosättande av artikel 4.1 b i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna, i den mån han under den tioåriga referensperioden befann sig i Belgien uteslutande för att utföra arbetsuppgifter hänförliga till sin tjänst vid Europeiska unionens institutioner, medan centrum för hans intressen fortfarande var i Frankrike där han bott sedan han var fyra år och där hans familj och svärfamilj bor.

Talan väckt den 31 mars 2021 – QN mot kommissionen

(Mål T-179/21)

(2021/C 206/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: QN (ombud: advokaterna L. Levi och N. Flandin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara sökandens karriärutvecklingsrapport (!) för år 2019;
- i andra hand ogiltigförklara sökandens karriärutvecklingsrapport såvitt den innehåller omtvistade kommentarer;
- såvitt erfordras ogiltigförklara svarandens beslut om avslag på sökandens klagomål på grundval av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna avseende 2019 års karriärutvecklingsrapport;

- fastställa ersättning för den ideella skada som sökanden åsamkats, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden har underlåtit att fullgöra sin skyldighet att ange målsättningar i karriärutvecklingsrapporten. Sökanden anser också att svaranden gjort en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatt omsorgsplikten och principen om god förvaltning.
2. Andra grunden: Svaranden har åsidosatt artikel 43 i tjänsteföreskrifterna, artikel 7.3 i svarandens beslut av den 16 december 2013 ⁽²⁾ och svarandens interna riktlinjer för tjänstemän med rapporteringsansvar. ⁽³⁾ Vidare har svaranden gjort uppenbart felaktiga bedömningar och gjort sig skyldig till maktmissbruk, samt åsidosatt omsorgsplikten och principen om god förvaltning.
3. Tredje grunden: Svaranden har åsidosatt artikel 41.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt åsidosatt objektivitetsprincipen och agerat på ett opartiskt sätt.
4. Svaranden har åsidosatt artikel 296.2 FEUF, artikel 25.2 i tjänsteföreskrifterna och artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Svaranden har även åsidosatt sin motiveringsskyldighet.

⁽¹⁾ Karriärutvecklingsrapport.

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 16 december 2013 om allmänna bestämmelser för genomförande av artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och av artikel 44.1 i tjänsteföreskrifterna (C(2013) 8985 final).

⁽³⁾ Kommissionens interna riktlinjer "Constructive dialogue and fair report: guidance for Reporting Officers".

Talan väckt den 10 april 2021 – Aloe Vera of Europe mot kommissionen

(Mål T-189/21)

(2021/C 206/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aloe Vera of Europe BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten B. Van Vooren)

Svarande: Europeiska Kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) 2021/468, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, varigenom sökanden gör gällande att den angripna rättsakten åsidosätter försiktighetsprincipen både i sak och ur ett förfarande perspektiv.

1. Första grunden: Kommissionens förordning (EU) 2021/468 ⁽¹⁾ åsidosätter försiktighetsprincipen. Sökanden gör gällande att försiktighetsprincipen endast tillåter att det vidtas förebyggande lagstiftningsåtgärder när den vetenskapliga bedömningen visar att den potentiella risken överskrider den nivå som är acceptabel för samhället. I förevarande fall förbjöds Aloe vera gél från det inre bladet trots att den vetenskapliga bedömningen visade att produkten inte medförde någon risk. Sökanden gör vidare gällande att den angripna förordningen, i stället för att grundas på vetenskap, är följden av flera godtyckliga beslut.

2. Andra grunden: Förordning (EU) 2021/468 antogs, med hänsyn till förfarandebestämmelserna, i strid med försiktighetsprincipen. Sökanden gör gällande att kommissionen underlät att iakttäta det regelverk som fastställs i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 ⁽²⁾ och tillämpade felaktigt det skriftliga förfarandet enligt artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾ och åsidosatte proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen.

(1) Kommissionens förordning (EU) 2021/468 av den 18 mars 2021 om ändring av bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 vad gäller växtarter som innehåller hydroxiantracenderivat (EUT L 96, 2021, s. 6)

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel (EUT L 404, 2006, s. 26)

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 2011, s. 13)

Talan väckt den 8 april 2021 – Klymenko mot rådet

(Mål T-195/21)

(2021/C 206/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Ryssland) (ombud: advokat M. Phelippeau)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— fastställa att Oleksandr Viktorovych Klymenkos talan kan tas upp till prövning

i den del den avser sökanden,

— rådets beslut (Gusp) 2021/394 av den 4 mars 2021 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina,

— rådets genomförandeförordning (EU) 2021/391 av den 4 mars 2021 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna enligt artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2021/394 av den 4 mars 2021 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 77, 2021, s. 29) och rådets genomförandeförordning (EU) 2021/391 av den 4 mars 2021 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 77, 2021, s. 2), i den del dessa rättsakter avser sökanden, åberopar denne fyra grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten, särskilt vad gäller motiveringen i rättsakterna till varför åtgärden anses välgrundad och de kontroller som gjorts med avseende på iakttagandet av rätten till försvar samt ett effektivt domstolsskydd.

2. Den andra grunden avser att det i ärendet förekom en felaktig bedömning och maktmissbruk, genom att sökanden hade anfört omständigheter som visade att det saknades en tillräcklig faktisk grund för något som helst straffrättsligt förfarande samt omständigheter som innebar att grundläggande rättigheter åsidosatts, utan att rådet drog någon slutsats därav.
3. Den tredje grunden avser åsidosättande av grundläggande rättigheter, särskilt iakttagandet av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolskydd samt parternas rätt att vara likställda i processen.
4. Den fjärde grunden avser avsaknaden av rättslig grund, genom att artikel 29 FEU inte kan vara den rättsliga grunden för den restriktiva åtgärd som vidtagits mot sökanden.

Tribunalens beslut av den 25 mars 2021 – Evropská vodní doprava-sped. e.a. mot Europaparlamentet och Europeiska rådet

(Mål T-576/20) ⁽¹⁾

(2021/C 206/49)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 433, 14.12.2020.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV